

obč. drž. zak. in §-u 9 obč. zemlj. zak. je dopustna vknjižba predkupnih pravic, o predrabokupnih pravicah pa niti v obč. drž. zakoniku, niti v obč. zemlj. zakonu ni govora. A tudi osebna dogovoritev predrabokupnih pravic že iz stvarnih razlogov ni mogoča, ker se v tem slučaju rabokupni predmet ne da v rabokup vzeti za določen čas in za določeno ceno, a to je predpogoj vsaki rabokupni pravici. Tudi predmet bi ne bil določen. Kajti lastniku je vkljub predrabokupu prosto, prodati rabokupni predmet celoma ali deloma. Mogoč je samo »pactum de contrahendo« glede rabokupnih pravic v zmislu §-a 936 obč. drž. zak., a pomen in vsebina predrabokupa bi morala biti enako predkupu po §-u 1072 in dr. zakonito ustanovljena in določena.

Načrt zakona proti pijančevanju.

Nedavno je vlada predložila državnemu zboru nov načrt zakona, s katerim naj bi se izdale prohibitivne in represivne odredbe proti pijančevanju. Takšne odredbe že veljajo v drugih državah, tako v Belgiji, Franciji, na Angleškem, Švedskem itd. Tudi za Avstrijo se že davno kaže potreba odločnih zakonskih predpisov na tem polju, kajti tudi pri nas se je ukoreninil alkoholizem, z vsemi svojimi strupenimi izrastki, ki moré in uničujejo gmotno ter nravno blaginjo najširših ljudskih slojev. Leta 1889. je imel gospodarski odsek poslanske zbornice enketo, ki je konstatirala razširjenost pijančevanja in njegovo veliko nevarnost. Deželni zbori, razne korporacije in oblastva, sploh javni organi so leto za letom zahtevali pomoči zakonodavnim potom. Vlada je že bila v X. in XI. sesiji poslanske zbornice predložila dotične načrte in se je l. 1894. celo že posvetovanje vršilo. Sedanji načrt je kolikor toliko sličen prejšnjim načrtom, vendar pa ima tudi nove meritorne odločbe. Vlada pa označuje sama ta načrt za prvi poskus, kako bi se zajezil alkoholizem, in poudarja, da s tem nikakor še ne bo zaključena zakonodavna akcija proti pijančevanju.

Načrt se deli na 4 oddelke: I. določbe obrtnopravne; II. določbe zasebnopravne; III. določbe kazenskopravne; IV. zaključne določbe.

I. Določbe obrtnopravne.

Tu obsega načrt določbe, ki deloma izpreminjajo sedaj veljavne določbe obrtnega reda in pa zakona z dne 23. julija 1881 drž. zak. št. 62 ter nekoliko na novo urejujejo obrtno razpečavanje žganih opojnih pijač.

Sedanji zakoni razlikujejo tri vrste obrtov, ki se pečajo s prodajanjem žganih opojnih pijač. To so: 1. trgovina s takimi pijačami v zaprtih posodah v katerisibodi količini (prost obrt); 2. koncesijonirana nadrobna prodaja, ki obsega pravico prodajati omenjene pijače v nezaprtih posodah, toda le najmanj osminko litra, in pri tem ni dovoljeno, da bi se prodana pijača smela použiti v prostorih prodajalčevih; 3. koncesijonirano točenje, ki obsega pravico, dajati omenjene pijače sedečim in stoječim gostom ali tudi čez ulico v nezaprtih posodah. Tisti, ki so upravičeni točiti in ki smejo na drobno prodajati, imajo tudi pravico do navadne trgovine s takšnimi tekočinami.

Izkušnja pa je pokazala, da se nadrobna trgovina z žganimi opojnimi pijačami, čeprav le v zaprtih posodah, kaj rada zlorablja. Dotične prodajalnice nastanejo na golo prijavo prostega obrta in trgovec ima po zakonu pravico, žganje razpečavati v poljubnih množinah, kakor hitro ga prodaja v zaprtih steklenicah. Toda ta pravica se je v praksi práv lahko premenila v žganjetoč s tem, da je prodajalec oddajal žganje v majhnih zaprtih posodah, v katerih je bilo le toliko žganja, kolikor se ga ima za jedenkratni užitek, in da je odjemalec kupljeno žganje takoj potem, znabiti celo pred pragom prodajalnice popil, ako se je prodajalec hotel izogniti seveda le formalno konfliktu z zakonom. Vsled take zlorabe so se pogostem čule pritožbe, da ravno trgovine z žganjem pospešujejo zlo pijančevanja, in zahtevalo se je, da naj se ta nadrobna trgovina postavi pod strogo kontrolo.

Zategadelj izreka § 2 sedanjega načrta, da trgovina z žganimi opojnimi tekočinami, ki so bodisi s primesjo ali brez nje za pijačo (špirit, žganje, rozolija, rum, likerji in pod.), v zaprtih posodah z manj kot petimi litri smejo v bodoče izvrševati le takšne osebe, ki imajo koncesijo za točenje ali nadrobno prodajo žganih opojnih pijač.

Prost obrt pa naj bi slej kot prej ostala trgovina z žganimi opojnimi pijačami v zaprtih posodah z najmanj petimi litri.

Prav tako določuje načrt še nadalje koncesijo za točenje žganih opojnih pijač, ki upravičuje dajati te tekočine gostom ali čez ulico v nezaprtih posodah, ter prodajati tako pijačo v zaprtih posodah s kakršno koli množino. In ostane tudi pri stari koncesiji za nadrobno prodajo žganih opojnih pijač, po kateri se sme takšne tekočine prodajati le v zaprtih posodah z najmanj osminko litra in z nadaljnjo omejitvijo, da ni dovoljeno uživati dati pijačo v prodajalčevih prostorih.

Le tiste osebe pa, ki imajo koncesijo za točenje ali pa za prodajo, smejo prodajati žgane opojne tekočine v zaprtih posodah z manj kot petimi litri. S tem se razlikuje sedanji načrt od prejšnjih, ki sta ustanovljala tudi posebno koncesijo za trgovino v zaprtih posodah z množino pod petimi litri in tako razlikovala štiri obrtne vrste, dočim pozna sedanji načrt — razun trgovine z žganimi pijačami v zaprtih posodah z najmanj petimi litri, ki ostane še naprej prost obrt — le dve vrsti obrta, namreč točenje in pa nadrobno prodajo. Vlada se je za to odločila, ker ne gre jednega in istega obrtnega podjetja namreč oddajanja žganih opojnih pijač v majhnih množinah za, neposredno užitje, ločiti po umetnih vnanjih znakih v dvoje raznih obrtnih vrst, ki ne ustrezajo dejanskim zahtevam trgovine, pač pa otežujejo kontrolo javnih organov.

Koncesija bodisi za točenje ali pa tudi za nadrobno prodajo naj bi se podeljevala po obstoječih določbah (§-i 18—20 in 23 zakona z dne 15. marca 1883 št. 39 drž. zak.). Da bi se nadrobna prodaja žganih opojnih pijač morala vršiti istočasno s kakim drugim obrtnim podjetjem, na to vladni načrt ne misli, ker je glede na merodavne javne koristi vsekakor boljše, če se nadrobna prodaja takih tekočin vrši kakor podjetje záse, nego če je združena s takimi trgovinami, ki zakladajo prebivalstvo z vsakdanjim konsumnim blagom.

Precizneje določa sedaj načrt (§ 3) razliko pri žganjetoču, če se izvršuje kakor glavno, ali pa kakor postransko opravilo. Postransko opravilo bo žganjetoč, če se bo izvrševal poleg drugih, istemu obrtniku pristoječih pravic go-

stilniškega obrta ali poleg slaščičarskega ali mandoletskega obrta. V tem slučaju izreče oblastvo na podstavi strankine izjave, ali se bodo žgane opojne pijače točile za glavno opravilo ali pa le za postransko opravilo. Razlikovalo se bo torej med gostilnicami, restavracijami, kavarnami, slaščičarnami itd., koder se bodo žgane opojne pijače dejanski samo mimogrede točile, na drugi strani pa med pravimi žganjarnami. To razliko smatra vladni načrt za važno ne le pri vprašanju, koliko največ dopustnih koncesij spada na kraje z večjim prometom, marveč posebno pri odločitvi glede podelitve koncesije z ozirom na vprašanje, ali je potrebna. V praksi se je večkrat pripetilo, da se je koncesija žganjetoča podelila v zvezi z drugimi pravicami gostilniškega obrta, češ, da gre le za postransko opravilo gostilniškega obrta, toda dejansko se je pokazalo, da se izvršuje zgolj žganjetoč ali pa vsaj poglavitno. Zato pa naj se v bodoče posestniku koncesije že naprej pojasni, v kolikem obsegu da sme točiti žgane opojne pijače, in naj se mu odvzame koncesija za žganjetoč kot postransko opravilo, ako se jo zlorablja v to, da se ž njo prikriva točenje žganih opojnih pijač kot glavno opravilo. Znakov za to, ali se toči dejansko za glavno, ali pa le za postransko opravilo, načrt ne določa, ker bi bilo to sploh jako težko; treba bo torej presoditi vsak konkretni slučaj po dotičnih okolnostih. Vendar pa se nasvetuje zakonito predpis, da postransko opravilo zamore žganjetoč pri gostilniških obrtih biti le tedaj, če se ž njimi izvršuje tudi kaka pravica na podlagi §-a 16 *lit. c)* in *f)* obrtnega reda (točenje piva, vina ali mošta; oddajanje kave, čaja itd.). To bi bila namreč prememba sedanjih določil, po katerih je točenje žganih opojnih pijač postransko opravilo pri gostilniškem obrtu za prenočevanje tujcev, in za oddajo jedi, akoravno s temi pravicami gostilniškega obrta žganjetoč ni v nikaki notranji zvezi in je zaradi tega tudi praktična vporaba sedanjih določil jako težavna. —

Priliko za nepotrebno uživanje žganja dajejo vzlasti majhne prodajalnice, v katerih si prebivalstvo nakupuje živil in drugih vsakdanjih stvari. Da se to prepreči, izraža načrt (§ 4) prepoved, da v prostorih, kjer se vrši žganjetoč, ne sme istočasno biti drugega obrta; izvzet je seveda gostilniški, slaščičarski in mandoletski obrt, če ga izvršuje ob jednom z žganjetočem isti obrtnik.

Ta prepoved pa ne velja tudi za nadrobno prodajo žganih opojnih pijač, ker ta prodaja naj bi stopila na mesto podrobne trgovine in ker je pri nadrobni prodaji tudi skušnjava manjša glede na to, da se bi smele na drobno prodajati žgane opojne pijače poslej le še v zaprtih posodah najmanjše zakonite vsebine. Sicer pa se je v §-u 5 vsprejela še določba, da prodajalcem na drobno ni dovoljeno v prodajalnici, dokler je pristopna odjemalcem, imeti žgane opojne pijače v odprtih posodah ali pa v tacih posodah, katere drže manj, kakor pa bo takim obrtnikom po novem zakonu predpisano za prodajo zadevnih tekočin. Isto tudi ni dovoljeno obrtnim izdelovateljem žganih opojnih pijač, ali trgovcem, ki so sicer upravičeni prodajati te tekočine v zaprtih posodah. Tako se bo preprečevala zloraba in razširila kontrola, ki je že sedaj predpisana z minist. ukazom od 17. novembra 1885, drž. zak. št. 166.

Najuspešnejše sredstvo za odbijanje alkoholizma bodi po vladnem načrtu to, da se za gotovo omeji število žganjetočev in tudi prodajalnic žganih opojnih pijač. To naj bi se doseglo s §-om 6, ki določa: V občinah, ki štejejo do 500 prebivalcev, se sme podeliti le po jedna koncesija za točenje in po jedna za nadrobno prodajo žganih opojnih pijač, v večjih občinah pa sme priti na vsacih celih 500 prebivalcev največ po jedna koncesija za točenje in po jedna koncesija za nadrobno prodajo. — Da pa, se je vendar mogoče ozirati na raznovrstne razmere po večjih občinah (obseg, gostost prebivalstva, promet itd.), zato se naj skrbi z določbo, da politično deželno oblastvo sme za posamezne občine večjega ozemlja, povprašavši občino in zaslišavši deželni odbor, odrediti, da zakonito ustanovljena razmerna števila veljajo za posamezne kraje v občini, pri večjih mestih pa za mestne okraje. A tudi na drugo stran je treba preskrbeti, da meja, ki se naj s številkami določi, ne ostane nepremična, in da zato ne bo slabo vplivala. Ker bo v bodoče važno, ali se pri žganjetoču v zvezi z gostilniškim obrtom gre za glavno ali pa za postransko opravilo bi se v krajih z živahnim prometom tujcev in tudi drugod neopravičeno omejevalo reelno obrtno podjetje, če bi se koncesija za točenje pri gostilniškem obrtu tudi kot postransko opravilo ne smela več podeliti, ker se je izpolnilo najvišje zakonito šte-

vilo že z drugimi podjetji, ki že imajo jednako pravico. Zategadelj se nasvetuje v načrtu, naj se prepusti političnemu deželnemu oblastvu, da za gotove občine ali dele, povprašavši občino in zaslišavši deželni odbor ukrene, ali naj gostilniški obrti, s -kajimi se postransko izvršuje tudi točenje žganih opojnih pijač, ne pridejo v poštev pri pozvedbi razmernega števila, ki je predpisuje zakon za točenje.

Namenu primerna je nadalje določba §-a 7, v kateri se političnemu deželnemu oblastvu daje pravica, da zaslišavši trgovinsko in obrtno zbornico lahko odredi, koliko je treba ob nedeljah in praznikih pa tudi ob delavnikih, ko se delavci izplačujejo, imeti prostore zaprte, v katerih se izvršuje točenje ali nadrobna prodaja žganih opojnih pijač. Vladni načrt tega ne utemeljuje, češ, da tega sploh ni treba, kar je tudi res. Samo, da se lahko uvažujejo posebne razmere, ki so različne od kraja do kraja in celo od sela do sela, prepuste naj se tozadevne odredbe eksekutivi, ki pa mora poprej zaslišati trgovinske in obrtne zbornice, ker gre tukaj v prvi vrsti za obrtne razmere. Vendar pa naj se s takimi odredbami ne zadene gostilniških, slaščičarskih in mandoletskih obrtov, ako se pri njih žganjetoč izvršuje samo za postransko opravilo; ta izjema velja zato, ker pri tej vrsti obrtov ni razlogov, ki bi govorili za zapiranje obrtovališč tako, kakor za zapiranje žganjaren in prodajalnic. Odredbe glede zapiranja morajo biti po vseh prostorih, kjer se žgane opojne pijače točijo ali prodajajo, nabite na očitnih mestih, da se jih vedno lahko bere v jezikih, v deželi navadnih (§ 9).

Prestopki novih obrtnopravnih določeb, odnosno upravnih odredb se bodo v občeh pokorili kakor prestopki obrtne reda po predpisih VIII. poglavja. § 11 načrt pa še določa: Če nadrobni prodajalec žgane opojne pijače toči, ali če izdelovatelj ali trgovec tacih tekočin iste toči ali na drobno prodaja, dobi od obrtne oblasti za prvo kazen pismeno posvarilo, za naslednji slučaj pa se mu sme takoj odtegniti obrtna pravica za določen čas ali za vselej. Pravico za točenje ali nadrobno prodajo, nadalje tudi pravico za gostilniški obrt bilo bi odtegniti za gotovi čas ali za vselej tudi tedaj, če je bil obrtnik kaznovan radi kakega prestopka v III. oddelku tega zakona in bi se bilo zanj bati kake zlorabe.

II. Določbe zasebnopravne.

Določbe tega oddelka so v bistvu posnete po predpisih zakona proti pijančevanju za Galicijo in Bukovino z dne 19. julija 1877 št. 67 drž zak. Terjatve za dane opojne pijače se ne dajo vtožiti, če dolžnik tedaj, ko nastane poznešnja terjatev, ni še poplačal prejšnjega istovrstnega dolga istemu upniku (§ 12 odst. 1). Izvzete so terjatve za prodane pijače, ako se daje gostom, ki v gostilni imajo prenočišče, in pa terjatve iz prodaje tacih tekočin obrtnikom, ki so jih kupili za nadaljnjo prodajo. Prvo izjemo pozna že navedeni zakon za Galicijo in Bukovino, drugo pa, čisto primerno, nasvetuje na novo ta načrt. Po vsem tem ne bo preveč omejena trgovina, kajti solidni nadrobni prodajalci žganih opojnih pijač bodo itak težili na gotovo in takojšnje plačilo, sicer pa kreditiranje, ki hoče izkoriščati pijančevanje, nikakor ne zasluži zakonovega varstva. Da se ta vrsta neiztožnih terjatev še bolj natančno opredeli, nasvetuje načrt besedilo, da je terjatve, ki nastanejo za opetovano oddajo žganih opojnih pijač smatrati za jednotno terjatev, ako jih prejema gost zdržema v gostilni in točilni.

III. Določbe kazenskopravne.

Na mesto §-ov 236, 523 in 524 kaz. zakonika naj bi stopila pred vsem naslednja določba (§ 15 načrta): Kdor stori sodno kaznivo dejanje v popolni, ne v namenu za kaznivo dejanje pridobljeni pijanosti, kaznuje se ga radi prestopka 1.) strogim zaporom od treh dnij do 5 mesecev, če se v pijanosti storjeno kaznivo dejanje znači za hudodelstvo; 2.) v vseh drugih slučajih strogim ali navadnim zaporom od jednega dne do treh mesecev ali v denarji od 10 do 1000 kron, toda v teh slučajih z nikako po sebi hujšo kaznijo, nego li je za kaznivo dejanje samo zapretna in nikdar preko polovice njene najvišje izmere. Pregarja se le na zasebno obtožbo, če je v pijanosti storjeno kaznivo dejanje pridržano zasebni obtožbi. — Ta določba se doslej še ni predlagala in ž njo naj se v nasprotju s §-om 523 k. z. pokori tudi popolna pijanost, v kateri se je storil pregrešek ali tudi le prestopok.

S §-om 16 predlaga načrt, da naj se kaznuje sploh vsaka pijanost, ki napravi nevarnost za življenje, zdravje ali telo koga drugega. Kdor se vpijani pred ali med kakim opravkom, pri katerem utegne pijanost povzročiti označeno nevarnost, pokori naj se radi prestopka strogim ali navadnim zaporom od treh dni do treh mesecev ali z denarjem od 20 do 1000 kron. Že sedaj je bilo mogoče v takih slučajih postopati po §-ih 431 in 432 k. z., toda v istini se je to le po redkem uporabljalo znabiti radi pretesnega besedila specialne določbe §-a 524 k. z.

Najtežje vprašanje, radi katerega se je celó posvetovanje o tem predmetu v poslanski zbornici l. 1894 pretrgalo, tiče se kaznovanja pijanosti same na sebi. Jasno je, da pijanost na javnih krajih močno demoralizira in da se ne more pogrešati določba, ki takšno pijanost pod gotovimi pogoji kaznuje, ako se hoče sploh pijančevanje krotiti z represivnimi odredbami. Zategadelj nahaja se takšna določba že v zakonu proti pijančevanju za Galicijo in Bukovino, kakor tudi v raznih inozemskih zakonih. Težavo napravlja označba tozadavnega kaznivega dejanskega stanu. Vladni načrt izhaja od načela, da naj se kaznuje le tisti, katerega se tekom kratke dobe opetovano dobi na javnem kraju očitno pijanega. Prav tako bodi kazni vreden, če je kdo na javnem kraju očitno pijan, dasi je bil radi istega delikta ali radi deliktov po §-u 15. in 16. načrta že obsojen in od tega časa ni preteklo več ko pol leta, kar je bil storjen zadnji prestopok. Nasvetuje se torej v §-u 17. določba: Kogar se v teku pol leta opetovano dobi na javnem kraju očitno pijanega, tega je radi prestopka kaznovati z zaporom od jednega dne do štirih tednov ali z denarjem od 10 do 500 kron. Ista kazen zadene tudi tistega, kogar se na javnem kraju dobi očitno pijanega, ako je že bil radi kakega, v tem ali v prejšnjih dveh paragrafih navedenega prestopka obsojen in ako od storjenega prestopka ni preteklo več ko pol leta. — Motivi načrta sami priznavajo, da takšna označba kaznivega dejanskega stanu otežkoči kazenskosodno preganjanje delikta, ker bo v vsakem slučaju treba dokazati, da se je dejanje ponovilo ali da je obdolženec bil že poprej obsojen radi tega ali še hujšega dejanja; na drugi strani bi pač bilo pretirano, če bi se vsak slučaj, ko se dobi koga na javnem kraju očitno pijanega, kaznoval, ker se je morebiti prizadeti brez svoje

krivde opijanil. Predlagano tesnejše besedilo je naperjeno pred vsem proti notoričnim pijancem iz navade in bode ta določba gotovo imela dobre uspehe.

Nadaljnja §-a 18 in 19 načrta sta slična dotičnim določbam v zakonu zoper pijančevanje z dne 19. julija 1877 za Galicijo in Bukovino, vendar sta bolj določna in glede kazni tudi strožja. V §-u 18. se predlaga: Kdor pri točenju ali nadrobni prodaji opojnih pijač ali v trgovini z istimi da očitno pijanemu opojno pijačo, zapade radi prestopka strogemu ali navadnemu zaporu od treh dni do dveh mesecev, ali globi od 20 do 1000 K. Ista kazen zadene tudi tistega, kdor pri točenju opojnih pijač da tako pijačo za neposredni vžitek očitno nedoraslemu, katerega ne spremlja dorasla oseba, razun če se opojna pijača da za poživljenje pri kaki nezgodi. — § 19. pa slove: Kdor si za to, da bi se izognil neiztožnosti terjatev iz prodaje opojnih pijač (§ 12.) ali določbam nedopustnosti kompenzacije (§ 13.) ali o neveljavnosti zastav in poroštvenih izjav za take neiztožne terjatve, dá o svoji terjatvi izdati od dolžnika, zastavitelja ali poroka listino, ki nima nobenega zaveznega razloga ali pa neresničen zavezni razlog, kaznuje se radi prestopka s strogim ali navadnim zaporom od treh dni do treh mesecev ali z denarjem od 20 do 1000 K.

Za vse tu predlagane prestopke bodo naj pristojna okrajna sodišča (§ 20).

IV. Zaključne določbe.

Tu (v §-ih 22 in 23) se rešuje važno vprašanje, kakšen vpliv naj bi imel novi zakon na tozadevne obrtne pravice, ki obstoje za časa, kedar zakon zadobi pravno moč. Nasvetuje se, da naj določbe tega zakona veljajo tudi za obrtnike, ki so za časa, ko prične njih veljavnost, že na podlagi prejšnjih predpisov upravičeni proizvajati, tržiti, na drobno prodajati žgane opojne pijače ali vršiti gostilniški obrt, da naj veljajo zlasti tudi za obseg tozadevnih obrtnih pravic. Tisti, ki imajo koncesijo za točenje žganih opojnih pijač, ob enem pa tudi za izvrševanje drugih pravic gostilniškega ali slaščičarskega in mandoletskega obrta, morali naj bi v treh mesecih po veljav-

nosti novega zakona pri obrtnem oblastvu izjaviti se, ali hoté pravico do točenja žganih opojnih pijač izvrševati za glavno ali pa za postransko opravilo. Tisti, ki imajo pravico do proizvajanja žganih opojnih pijač ali do trgovine s takšnimi tekočinami v zaprtih posodah na podlagi dosedanjih zakonitih predpisov, imajo prednost za koncesijo k nadrobni prodaji, ako sicer izpolnijo pogoje tega zakona, a prositi morajo take koncesije v treh mesecih po razglašenju tega zakona.

Iz tega je razvidno, da glede obsega obrtne pravice za točenje ostane pri starem. Pač pa po novem zakonu nadrobni prodajalci ne bodo smeli več žganih opojnih pijač oddajati v nezaprtih posodah, proizvajatelji in trgovci pa bodo smeli poleg te tekočine prodajati v zaprtih posodah z manj kot petimi litri le tedaj, ako pridobe posebno, za to od zakona predpisano koncesijo za nadrobno prodajo. Ne da se tajiti, da bo po takih prehodnih določbah nadrobna trgovina z žganimi opojnimi pijačami jako živo zadeta in da je od njene strani pričakovati proti temu načrtu najodločnejšega odpora. V motivih vlada sama obžaluje, da je zakonodavstvo primorano, ovirati obrtno delovanje s prohibitivnimi odredbami, toda vidi se jej to potrebno tukaj, kjer gre za odvrčanje resne nevarnosti za ljudsko blaginjo, sicer pa hoče koristi prizadetih obrtnikov varovati kolikor moči s tem, da jim zagotavlja, kakor rečeno, nekako prednost pri podeljevanji koncesij za nadrobno prodajo žganih opojnih pijač.

Novi zakon naj bi stopil v veljavnost šest mesecev po razglašenju in ob enem razveljavil določbe §-ov 236, 523 in 524 kaz. zak., kakor tudi zakona od 19. julija 1877, drž. zak. št. 67 (za Galicijo in Bukovino).

